

ше че му је много тежко и мучено, а Господарка-та, о! ако је бехме чули, шо казваше та. Ако не је та Христијанка, ако не је ангелъ? то никой не је бываль! Азъ съмъ много крила че је оставамъ; нъ шо да чинј? Та сама ми је казовала че чловѣческа-та душа је най много-цѣнно-то вѣщо на свѣтѣ-тъ, а то-ва дѣте има душа-тъ, и ако го оста-ва да го отнесатъ, то кой знає, шо ще да стане съ душа-тъ му! Азъ мыслѣ че съмъ права, ако ли не съмъ права, да мя прости Господь; Азъ не знай що да чинј!

• А ты, старче, каза чипа Хлоја, зашо не бѣашь и ты? Или ще чя-каашь да та замъкнѣ долу по рѣкѣ-тъ, гдѣ-то маччијтъ Негри-ти до смртъ съ тяжки работи п гы моријтъ съ гладъ? Азъ по скоро съмъ съгласна да умрахъ, нежели да идѫ тамъ. Още има врѣмя и за тебе, врѣви съ Елиз. Ты имашь и паш-портъ можешъ да дохождашь и от-хождашь, кога искашь. Айде събирай сѧ, а азъ ще ти приготвї дрехы-ти.

Томъ спокойно издигнѣ глава-тъ си и поглѣди на около жаловито нѣ безъ гиѣвъ, и каза: —

Нѣ, нѣ, азъ нѣма да бѣгамъ. Нека Елиза врѣви. — Та је права. Азъ не могж да й прѣчіј. То је извѣнъ при-родѣ-тъ да остале та тука; нъ ты чу що казва та! Или трѣбѣ мене да продаджтъ или всичко ще земјатъ. То по добрѣ да мя продаджтъ

мене. Азъ ея надѣјк че ще можда принесж това, като и всѣкъ дру-гый отъ тѣхъ, прибави той, нѣ нѣшо като вѣздышка или като плаче сдавиширокы-ти му грѣди. Господарь-тъ всѣкогы мя је нахождалъ на мѣсто-то ми. И сега ще мя найде. Азъ никогы не съмъ потѣковалъ душа-тъ си, нити съмъ правила злоупотребленије съ тескере-то си нити съмъ измѣнилъ думѣ-тъ си. И никогы не щж направи такво нѣшо. По добрѣ да идѫ азъ јединъ, нежели да ся загуби имотѣ-тъ и да продаджтъ всичко! Не трѣбѣ да коримъ Господарь-тъ, Хлоја, той ще ся погрыжи и за тебе и за горкы-ти..... — Той ся обрѣнѣ къмъ по-стелѣ-тъ отъ којж-то ся посочихъ кѣдрави главички и гласѣ-тъ му ся прѣкъснѣ. Той ся облѣгнѣ на столь-ть си и покры лице-то си съширокы-ти си рѣкѣ. Той захлъца и столь-ть му ся потрѣси а слези като рѣкѣ ся поронихъ отъ очи-ти му и капиахъ прѣзъ присти-ти му на зем-мѣј-тъ — Сѫщо такви сльзи, Госпо-дине, какви-то ты ронишь, надъ гробъ-тъ, въ кой-то лѣжи твой-тъ первенецъ. Сѫщо такви сльзи, Го-спожо, какви-то ты си ронила, кога си чюла крѣськѣ-тъ на дѣте-то си, кое-то умира — зашо-то то је было чловѣкъ сѫшо каквѣ-то си и ты чловѣкъ. А ты Госпожо, ако и да си прѣмѣнена въ свилѣ и алмази, не си повече отъ женѣ. И кога ти ся случи нѣшо зло, то осѣщаши са-мо чловѣческа скрѣбъ!